

ת"ד 1702/08/14 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות תעבורה תל אביב נגד גיליאן רוז קינן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

11 פברואר 2015

ת"ד 1702-08-14 מדינת ישראל נ' רוז
בפני כב' השופט רועי פרי

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תעבורה תל אביב

ע"י ב"כ עו"ד עידן שניר

נגד

הנאשמת: גיליאן רוז קינן

באמצעות ב"כ עו"ד פיינגולד

הכרעת דין

1. הנאשמת עומדת לדין בגין עבירות של נהיגה בקלות ראש שגרמה חבלה של ממש לאדם ואי ציות לאור אדום שברמזור.

2. למקרא כתב האישום עולה כי הנאשמת נהגה ברכב ברחוב חיים לבנון בתל אביב, זאת ביום 25.11.13, בשעה 13:00, מדרום לצפון והתקרבה לצומת עם רחוב טאגור - עסקין בצומת מרומזר ומערכת הרמזורים פעלה כתקנה.

הנאשמת נהגה בקלות ראש, כך נטען, לא נתנה תשומת לב מספקת לדרך ונכנסה לצומת תוך שלא צייתה לאור האדום בכיוון נסיעתה, חסמה דרכו של רוכב אופנוע, שנסע משמאל לימין כיוון נסיעתה וכלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה נחבל הרוכב חבלה של ממש בידו (שבר סקפואיד ימין) וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

עמוד 1

3. ההגנה כפרה במיוחס לנאשמת בכתב האישום, ומשכך נקבע התיק לשמיעת הוכחות.

ההגנה הודתה בנהיגה במקום ובזמן וטענה כי הנאשמת נכנסה לצומת באור ירוק מלא. ההגנה ויתרה על עדותו של הבוחן המשטרתי, לא חלקה באשר לתקינות מערכת הרמזורים והחבלה שנגרמה, אך כפרה כאמור באחריות הנאשמת לתאונה.

פרשת התביעה

4. מטעם התביעה העידו הרוכב המעורב, אליהו מזרחי ועד לתאונה, שלום עקב.

בהסכמת הצדדים, מעשי ידיהם של יתר העדים, הוגש בהסכמה, חלף עדותם.

5. עד הראיה לתאונה, מר שלום עקב, סיפר בעדותו כי אינו מכיר איש מהצדדים.

עמד ברמזור לפני מעבר החצייה ברחוב טאגור וביקש לפנות שמאלה לרחוב חיים לבנון, כשמימינו עמד קטנוע נוסף. כשהתחלף הרמזור בכיוונו לירוק, ראה בזווית העין מצד ימין רכב כסוף שנכנס לצומת ופונה שמאלה לרחוב טאגור.

"אני חכיתי שהיא תסיים את הפנייה, כי יש לי ירוק מלא. היא כנראה לא הבחינה ונסעה באדום מלא, אין פה בכלל שאלה. מצד שמאל שלי היה רכב ומצד שמאל שלי הגיח רוכב אופנוע שלא ראיתי אותו והוא פגע פחות או יותר בין הדלת הקדמית לדלת האחורית של הנאשמת והוא נפל על המקום, לא היתה לו ברירה. רוכב האופנוע הגיע מהכיוון שלי הוא בא מאחורינו, הוא גם התכוון כמוני לפנות שמאלה ואז הוא נכנס בה...ישר ירדתי מהקטנוע אני והרוכב השני והושטנו עזרה גם לגברת כולל בקבוק מים, מה שיוכלנו. אני זוכר שבאותו רגע היא היתה קצת מבולבלת, אני זוכר שאפילו היא מלמלה משהו כמו 'הבן שלי אמר לי לא לנהוג', ככה זה זכור לי" - ע' 3.

העד סימן על גבי תרשים הבוחן (ת/1) את מקום האימפקט (עיגול צהוב) בסמוך לאי התנועה - דהיינו בסמוך לסיום הפנייה מצד הנאשמת. לטענת העד הרוכב פגע ברכבה של הנאשמת בצד של הנהג, צד שמאל, **"טיפה אחרי הדלת של הנהגת" - ע' 4, ש' 9-10.**

העד אישר כי הוא אינו יודע מה היה מצב הרמזור בכיוון הנאשמת. הרוכב היה בנתיב השמאלי **"הכי צמוד לאי התנועה השמאלי".**

הסנגור הטיח בעד כי הרוכב המעורב טען כי עמד בצומת, והעד השיב: **"הוא לא אומר אמת, אני ראיתי אותו מגיע בנסיעה. מימיני עמד אופנוע שכן עמד, התכוונו לפנות שמאלה, אני והאופנוע מימיני עמדנו והאופנוע הנוסף פנה שמאלה בנסיעה רציפה. הוא פספס את מה שאנחנו ראינו שעמדנו שהנאשמת נכנסה לצומת באדום, או לחילופין שלנו היה ירוק מלא" - ע' 5, ש' 19-22.**

באשר לקיומם של כלי רכב נוספים עובר לרכבה של הנאשמת, השיב העד לשאלת הסנגור: **"היו כלי רכב שסיימו מהכיוון שלה את הפניה, התחלף לנו הרמזור לירוק ורק לאחר שניה או שניה וחצי ראיתי אותה מתחילה להכנס לצומת בנסיעה, אולי היא לא שמה לב" -**

ע' 5, ש' 24-27.

העד נשאל באיזה שלב ראה את רכבה של הנאשמת, והשיב: **"ממש איך שהתחלף לנו לרמזור ירוק התכוונתי לצאת בנסיעה ואז ראיתי בזווית העין בצד ימין אותה מגיעה, נכנסה לצומת. לא נסעתי חכיתי שהיא תסיים את כל הפניה. הקטנוע משמאל הוא היה בנסיעה רציפה" -** ע' 6, ש' 1-3.

העד טען כי כלי הרכב האחרים היו מאחוריו ומאחורי קטנוע נוסף שעמד מימינו, ולאחר התאונה, כשהרוכב היה מוטל על הארץ סימנו לכלי הרכב לעצור (הדגים תנועת עצירה באמצעות שתי ידיו כלפי מעלה) - ע' 6, ש' 10-12.

בסוף חקירת העד, הטיח בו הסנגור, כי עפ"י תוכנית הרמזורים הרמזור מתחלף מאדום לאדום צהוב ואז לירוק. ניכר בעד כי נפגע מהשאלה. העד סבר כי זו פגיעה באינטליגנציה שלו ולאחר מכן השיב: **"מן הסתם כמו שהרמזורים אמורים לפעול, יש תחלופה מן הסתם מאדום לאדום צהוב ואולי בגלל השאלה שלך תבין למה היא עברה באדום, שלי היה ירוק מלא כי עבר פרק זמן די לא מבוטל, ארוך אפילו הייתי אומר" -** ע' 8, ש' 1-3.

6. הרוכב המעורב, מר אליהו מזרחי, העיד כי עמד ברמזור ברחוב טאגור לפניה שמאלה לרחוב חיים לבנון, הרמזור התחלף לירוק והחל בנסיעה, כאשר מבטו מופנה לשמאל. הבחין ברכב שחצה באור אדום, בלם תוך כדי הטיית הכידון לימין והתנגש ברכבה של הנאשמת.

נפגע בשתי ידיו.

בחקירתו הנגדית הכחיש כי שוחח עם עד הראיה לאחר התאונה. הסנגור הטיח בעד כי עד הראיה טען כי הלה חצה את הצומת בנסיעה שוטפת והעד הכחיש זאת וטען כי עמד באור אדום לפני קו העצירה. מכיר את הצומת הייטב. עמד בנתיב השמאלי. פגע ברכבה של הנאשמת בכנף השמאלית קדמית. **"נתקעתי בין הקטנוע לרכב" (ע' 10, ש' 6) לא רצה לחתום על הודעתו כי "הם כתבו כאלו אני אשם".**

היו מכוניות מאחוריו ומימנו אך לא שם לב לאופנועים. עמד לפני המכוניות ראשון בצומת.

7. במסגרת פרשת התביעה הוגשו בהסכמה, בין היתר, תרשים הצומת שערך הבוחן **ת/1**, סקיצה של הבוחן, בה נקבע כי שדה הראייה מכל הכיוונים הינו 100 מטרים לפחות והרמזור נראה הייטב ממרחק של 80 מטרים **(ת/1א)**.

תוכנית הרמזורים **(ת/3)** - תנועת הרוכב המעורב מס' 3 ותנועת הנאשמת - מס' 6 - אין מופע ירוק משותף. עם

זאת בתחילת המחזור ישנו פרק זמן של 2 שניות (כטענת ההגנה) של צהוב לנאשמת ואדום צהוב למעורב. אין מחלוקת עפ"י תוכנית הרמזורים שלמעורב יש ירוק לנאשמת אדום ולהיפך.

תיעוד רפואי אודות המעורב (5/ת) מיום האירוע, ביה"ח איכילוב - ממנו עולה כי הגיע למיון כמעורב בתאונת דרכים כרוכב קטנוע, "נכנס ברכב שחצה אותו, מתלונן מאז על כאבים בשתי כפות הידיים. ללא חבלת ראש או צוואר".

"בצילום רושם לשבר סקפואיד מימין".

פרשת ההגנה

8. הנאשמת בהודעתה (2/ת) מיום 4.12.13, מודה בנהיגה במקום ובזמן, נסעה במהירות של 20 קמ"ש, הגיעה לרחוב טאגור בנסיעה שוטפת, האור ברמזור הראה ירוק, לפניה נסע רכב פרטי, החלה לחצות כשהרמזור בכיוונה היה ירוק.

הרכב שלפניה האט מהירותו ולא אפשר לה להמשיך ולחצות את הצומת "ואז הגיע קטנוע מולי ופגע בי בדלת ימין, והאופנוע נפל על הכביש, אני הזזתי את הרכב הצידה כדי לא להפריע לתנועה והחלפנו פרטים" - ש' 15-17.

הנאשמת נשאלה אם במהלך הפניה הסתכלה ברמזורים והשיבה: "אני לא זוכרת" - ש' 23.

הנאשמת השיבה לשאלה אם תוך כדי הפניה התחלף האור לאדום: "כן זה יכול להיות".

כשנשאלה מה הסיבה שלא הסתכלה תוך כדי הפניה לרמזור, השיבה: "אני פחדתי להכנס ברכב לפני ולכן נזהרתי ולא הסתכלתי על הרמזור" - ש' 26-28.

אישרה כי הרמזורים היו תקינים וכך גם רכבה. כביש יבש, ראות טובה, אור יום, ללא מגבלת שדה ראייה.

כשמטיח בה החוקר כי ישנו עד ראיה לתאונה שטוען שחצתה באור אדום, השיבה הנאשמת: "אני לא יודעת לומר לך אם הוא צודק כי אני לא ראיתי את הרמזורים תוך כדי פניה ויכול להיות שהאור התחלף לאדום" - ש' 40-42.

רכבה לא ניזוק. טוענת כי לא היה מגע בין כלי הרכב, "אני לא הרגשתי כלום" - ש' 50.

9. הנאשמת העידה להגנתה.

טענה כי התקרבה בערך 100 מטרים לצומת והתחלף הרמזור לירוק. המכונית שלפניה נסעה בירוק "ואני נצמדתי למכונית, היא נסעה מאוד לאט....ולא הצלחתי לסיים את הסיבוב של הצומת בתוך טגור כמעט והגעתי. איך שכמעט הגעתי אני הרגשתי מכה קטנה מאוד ברכב בצד ימין

וראיתי את אדון מזרחי נתלה על החלון הפתוח שלי מצד ימין, הראש שלו התרומם לאט ואט הוא הסתדר איכשהו ואני נסעתי לאט מאוד לפינה של טגור שם החנתי את האוטו וחכיתי שהוא יגיע אליי... שהוא הרים את האופנוע, הוא הוביל את האופנוע

בידיו עד שהוא הגיע אלי" - ע' 12.

טוענת שלאחר מכן המעורב נסע לכיוון מערב, נפנף לשלום ונפרדו. לא שמעה דבר עד שקיבלה זימון למשטרה.

הסנגור הציג לה תמונות שצילם, לפי הטענה, שמאי של חברת הביטוח, זיהתה את רכבה (נ/1) וטוענת כי כמעט ולא נגרם נזק לרכב למעט שריטה - **"זאת שריטה כזאתי של משהו שנגרר על האוטו שלי"** - ע' 13, ש' 6-2. בצד ימין. נזק שלא היה עובר לתאונה.

טוענת שנסעה בירוק מלא. מכירה הייטב את הצומת. שללה מצב שהתבלבלה.

בחקירתה הנגדית עמדה על כך שראשו של הרוכב נראה בחלון הנוסע.

הנזק נגרם (השריטות) בצד ימין.

אישרה שכל מה שאמרה בהודעתה אמת (ת/2).

מציינת לשאלת התובע כי היתה בריכוז עם הרכב שלפניה ולא הסתכלה על הרמזור - ע' 15, ש' 11-10.

טוענת כי צבע הרמזור התחלף לירוק שעברה את הקו הדמיוני של הצומת. מציינת כי הרמזור שלה היה קצר **"שמתי לב מאוד, הקפדתי כי אני יודעת שהרמזור הזה כל כך קצר שהייתי צריכה להיות בריכוז כדי להספיק"** - ע' 15, ש' 22-21.

טוענת שחשה תנודה בצד ימין.

מאשרת שהגיעה בנסיעה שוטפת לאחר הרכב שלפניה.

היתה עם עינייה כל העת על תא המטען שלו. **"אני כל הזמן הייתי עם העיניים על תא המטען של הרכב הכחול..."** - ע' 16, החל משורה 9 ואילך.

דין והכרעה

10. לאחר ששמעתי את הראיות בתיק זה, האזנתי ברב קשב לעדים ולנאשמת, קראתי דפי פרוטוקול ועיינתי שוב במוצגים - מצאתי לקבוע כי המאשימה השכילה להוכיח, במידת הנטל המוטל על כתפיה, את המיוחס לנאשמת בכתב האישום.

11. עד התביעה, מר שלום עקב, הותיר בי רושם חיובי, ואני מבסס את הממצאים על עדותו ומקבל אותה במלואה.

העד העיד באופן מפורט, תוך שניכר בו שחוזה אירוע מרגש, ביחס לאירוע התאונה ואף הדגים באמצעות ידיו את עצירת כלי הרכב שעמדו מאחוריו ומאחורי הרוכב הנוסף (מימין). ניכר בעד זה כי נעלב במעט מהשאלות שהופנו אלי מטעם ההגנה, אולם רגישות יתר זו, לא פגמה בהתרשמותי מהעד.

אציין כי שאלות ההגנה לעד זה היו רלוונטיות ובמקומן.

לא נעלמה מעיני הודעת העד במשטרה אשר הוגשה ע"י ההגנה (נ/1). לא מצאתי בהשוואה בין ההודעה הכתובה לבין דברי העד ע"ג הדוכן בפני, סתירות משמעותיות, כל שכן שהעד הסביר את הדברים והסברו מקובל עלי - ע' 6, החל משורה 26 ובעמ' 7, ש' 1-3.

העד הסביר שעמד לפני קו העצירה, בצומת, כשמימינו רוכב נוסף. עת התחלף הרמזור לירוק בכיוון נסיעתם (התכוונו לפנות שמאלה לרחוב חיים לבנון - ראו ת/1), הבחין ברכבה של הנאשמת (הרכב הכסוף) מתחיל להכנס לצומת בנסיעה, או אז הגיח רוכב מאחוריו, מצד שמאל, אשר פגע ברכבה של הנאשמת.

"אני חכיתי שהיא תסיים את הפנייה, כי לי יש ירוק מלא. היא כנראה לא הבחינה ונסעה באדום מלא, אין פה בכלל שאלה" - ע' 3, ש' 16-17.

"היו כלי רכב שסיימו מהכיוון שלה את הפניה, התחלף לנו הרמזור לירוק ורק לאחר שניה או שניה וחצי ראיתי אותה מתחילה להכנס לצומת בנסיעה, אולי היא לא שמה לב" -

ע' 5, ש' 24-27.

העד מתאר מצב בו הרמזור בכיוונו (ובכיוון הרוכב הנפגע) מתחלף לירוק, ורק אז הבחין ברכבה של הנאשמת נכנס לצומת, או אז הגיח הרוכב משמאל ופגע ברכבה של הנאשמת. העד מסביר כי הוא והרוכב הנוסף שעמד בצומת מימינו, לא החלו בנסיעה כי הבחינו שהנאשמת נכנסה לצומת מה שהרוכב שנפגע "פספס", כדבריו, שכן הגיע בנסיעה רציפה - ע' 5, ש' 19-22.

12. בהתאם לתוכנית הרמזורים ת/3, אין ירוק משותף בין התנועות החוצות והרלוונטיות לענייננו - הרוכב הנפגע (תנועה 3) והנאשמת (תנועה 6).

טענת ההגנה כי בתחילת המחזור מתקיים מצב של שתי שניות חופפות, בו לרוכב המעורב יש אדום צהוב ולנאשמת צהוב, איננה סותרת את דברי העד, החד משמעיים, שהבחין ברכבה של הנאשמת נכנס לצומת, לאחר שבכיוונו התחלף האור לירוק - משמע בכיוונה של הנאשמת הרמזור הראה אדום.

"מן הסתם כמו שהרמזורים אמורים לפעול, יש תחלופה מן הסתם מאדום לאדום צהוב ואולי

בגלל השאלה שלך תבין למה היא עברה באדום, שלי היה ירוק מלא כי עבר פרק זמן די לא מבוטל, ארוך אפילו הייתי אומר" - ע' 8, ש' 3-1.

13. באשר לרכב המעורב, מר אליהו מזרחי, לא מצאתי מקום לאמץ את מלוא גרסתו. מצאתי לאמץ את גרסתו באופן חלקי ולעשות בתוך כך פלגין דיבורא.

אני קובע שהמעורב נכנס לצומת באור ירוק, בנסיעה רציפה, כגרסת עד הראיה ואיני מקבל את הנטען על ידו שעמד לפני קו העצירה בצומת ממתינ לרמזור שיתחלף. אני מוצא באופן נסיעת המעורב, אשם תורם של ממש לקרות התאונה.

עם זאת, אין באשם זה כדי לנתק את הקשר הסיבתי עובדתי - משפטי בין אופן נהיגת הנאשמת ואחריותה לקרות התאונה.

על נוהג רכב המתקרב לצומת, במיוחד צומת מרומזר עם מעברי חצייה (ראו ת/1) להאט מהירותו - ראו תקנה 52 ובמיוחד תקנה 52(6) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

עסקינן בדרך עירונית, כאשר בכיוונו של המעורב מסומן לרוחב הכביש מעבר חצייה.

אציין כי המעורב לא ביקש להוסיף או להעצים מהדברים, ולאחר עדותו, זכורני, כי לחץ את ידה של הנאשמת. התרשמתי כי המעורב בא לספר את שאירע, לא העצים את החבלה שסבל כתוצאה מהתאונה (ת/5) ואף לא דיבר על נזק שנגרם לאופנוע.

14. הנאשמת הותירה בי רושם חיובי.

עסקינן באישה ילידת 1937, שהגיעה לבית המשפט לבושה בקפידה, מלווה בבתה ובמקל הליכה. העידה לאט, בבהירות, וניכר בה כי זוכרת היטב את המקרה לפרטיו.

עם זאת התרשמתי מהנאשמת **שלא** הבחינה במצב הרמזור עת נכנסה לצומת, וכל תשומת ליבה נתון היה לרכב שנכנס לצומת לפניה.

בהודעתה המשטרית (ת/2) לא זכרה אם הסתכלה במהלך הפניה ברמזור - ש' 23.

"אני פחדתי להכנס ברכב לפני ולכן נזהרתי ולא הסתכלתי על הרמזור" - ש' 26-28.

כשמטיח בה החוקר שעד הראייה טוען שנכנסה לצומת באדום, משיבה: **"אני לא יודעת לומר לך אם הוא צודק כי לא ראיתי את הרמזורים תוך כדי פניה ויכול להיות שהאור התחלף לאדום" - ש' 40-42.**

הנאשמת טענה כי לא הרגישה מגע בין כלי הרכב (ת/2, ש' 50) ואילו בעדותה בבית המשפט ציינה כי חשה תנועה בצד ימין, ותיארה נזק בדמות שריטות בצד ימין של רכבה.

בבית המשפט טענה כי בהתקרבה 100 מטרים לערך לצומת התחלף הרמזור לירוק, המכונית שלפניה נסעה בירוק והיא נצמדה למכונית זו שנסעה לאט. הנאשמת ציינה לשאלת התובע כי היתה בריכוז עם הרכב שלפניה ולא הסתכלה על הרמזור - ע' 15, ש' 10-11.

אומנם, ציינה הנאשמת כי צבע הרמזור התחלף לירוק, כשעברה את הקו הדמיוני של הצומת, עם זאת מציינת כי הרמזור היה קצר: **"שמתי לב מאוד, הקפדתי כי אני יודעת שהרמזור הזה כל כך קצר, שהייתי צריכה להיות בריכוז כדי להספיק"** - ע' 15, ש' 21-22. הנאשמת מציינת שנכנסה לצומת בנסיעה שוטפת ועינייה היו כל העת לעבר תא המטען של הרכב הכחול, שנסע לפניה.

15. תוכנית הרמזורים, תומכת בעמדת התביעה שהנאשמת חצתה את הצומת באור אדום, שכן מחזור הרמזור בכיוון הנאשמת הינו אכן קצר ביותר, ובמצב דברים בו הנאשמת ממרחק (100 מטרים לערך כדבריה) מבחינה כי הרמזור מתחלף לירוק בכיוונה, והיא מרוכזת בתא המטען של הרכב שלפניה, נראה כי בהיסח דעת, נכנסה הנאשמת לצומת, כשהרמזור בכיוונה התחלף לאדום וכך חצתה את הצומת. עד הראיה והרוכב שלצדו (מימינו) שהבחינו בנסיעת הנאשמת, המשיכו בעצירתם ולא נכנסו לצומת, ומשכך לא נפגעו מרכבה, בשים לב שעמדו ראשונים בנתיב. מאידך גיסא, הרוכב המעורב, שהגיע בנסיעה שוטפת מאחוריהם, בנתיב השמאלי, לא הבחין במתרחש, נכנס לצומת באור ירוק והתנגש ברכבה של הנאשמת, עת וזו כמעט והשלימה את הפניה לרחוב טאגור (ראו ת/1 וסימוני האימפקט של העדים).

16. עד הראיה וכן הרוכב המעורב טוענים כי הפגיעה היתה בחלקו השמאלי של רכבה של הנאשמת (ע' 4, ש' 9-10), ואילו הנאשמת טוענת כי כלל לא הרגישה בפגיעה (ת/2, ש' 50) אולם בד בבד טוענת כי הקטנוע פגע בה בדלת מימין. הסנגור הגיש אך במהלך עדותה תמונות, שלטענתו צולמו ע"י השמאי מחברת הביטוח (נ/1).

השמאי לא העיד בפני. באשר לתמונות אלה אני מעניק להן משקל מועט ביותר, שכן עורך התמונות (הצלם) לא העיד בפני, לא צורפה חו"ד שמאי באשר לנזקים ומועדם, אין בנמצא תאריך ושעת הצילום, כל שכן צדו השמאלי של הרכב כלל לא צולם (!). בנוסף הנאשמת טוענת בהודעתה (ת/2) כי רכבה לא ניזוק, אם כך - מהיכן הגיעו אותן שריטות?

אינני מבסס כל ממצא באשר לתמונות אלה.

17. סוף דבר, מצאתי לאמץ במלואה את גרסת עד הראיה, מר שלום עקב, באשר לקרות התאונה ומצב כלי הרכב בצומת.

אני קובע לפי הראיות ששמעתי, כי הנאשמת הבחינה, ממרחק, ברמזור שבכיוונה מתחלף לירוק, בשלב זה התרכזה אך ברכב שנסע לפניה, בתא המטען שלו, ולא הבחינה שבינתיים, הרמזור שבכיוונה, שהינו קצר בזמן, התחלף לאדום. במצב זה נכנסה הנאשמת לצומת מרחוב חיים לבנון וביקשה לפנות שמאלה לרחוב טאגור. לבינתיים התחלף הרמזור לירוק, בתנועה החוצה, מכיוונו של עד הראיה והרוכב המעורב. עד הראיה עמד במקומו, בנתיב השמאלי, לפני קו העצירה, ולא נכנס לצומת בשל תנועת הנאשמת בצומת, או אז הגיח מאחוריו

רוכב האופנוע המעורב, בנסיעה רציפה והתנגש ברכבה של הנאשמת, משמאל, בסמוך לאי התנועה, לאחר שזו כמעט והשלימה את פנייתה. כתוצאה מהתאונה נחבל הרוכב בידיו ונגרם לו שבר בסקפואיד מימין, דבר שהצריך גיבוס. ממכלול הנסיבות, בשים לב לעובדה שהנאשמת היתה מרוכזת ברכב שלפניה, ולא ברמזור, כפי שקבעתי, ובתוך כך חלפה את הצומת באור אדום, יש משום נהיגה בקלות ראש.

מכלל הטעמים לעיל מצאתי להרשיע את הנאשמת במיוחס לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ה, 11 פברואר 2015, במעמד הצדדים.